

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 023954 21 Увп
Бања Лука, 07.10.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу судија Едине Чупељић председника вијећа, Страхиње Ђурковића и Смиљане Мрше чланова вијећа, уз учешће Маје Савић као записничара, у управном спору по тужби Е.-Е. д.о.о. Б. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број Р-3768/18 од 07.11.2018. године туженог ЈУ Ј. ф. ... Р. С., у предмету рефундације накнаде нето плате за вријеме породилског одсуства, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 023954 18 У од 28.12.2020. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 07.10.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се уважава, пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 023954 18 У од 28.12.2020. године се преиначава на начин да се тужба уважава и оспорени акт поништава.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против закључка туженог број ДЗ.УП/1-0292/17 од 03.9.2018. године којим је одбачен захтјев тужиоца за остваривање права на рефундацију исплаћене накнаде плате за вријеме коришћења породилског одсуства раднице Н. Ц. као неблаговремен.

Одбијање тужбе образложено је разлозима да је тужилац 22.8.2018. године поднио захтјев за рефундацију исплаћене накнаде плате за вријеме коришћења породилског одсуства раднице Н. Ц. након истека рока од 12 мјесеци од дана отпочињања породилског одсуства које је започело 21.02.2017. године, па да је првостепени орган туженог правилно одбацио захтјев позивајући се на одредбу члана 28 став 3 Закона о дјечијој заштити („Сл. гласник РС“, број 114/17, 122/18 и 107/19).

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање (у даљем тексту: захтјев), тужилац побија наведену пресуду због повреде одредаба Закона о дјечијој заштити и Закона о раду. Указује да је захтјев благовремено поднесен с обзиром да је наведена радница користила породилско одсуство у трајању од 18 мјесеци, јер је родила треће дијете, те да захтјев за рефундацију накнаде плате није могао поднијети пре истека породилског одсуства будући да су чланом 27 Закона о дјечијој заштити и чланом 107 и 112 Закона о раду („Сл. гласник РС“, број 1/16 и 66/18, у даљем тексту: ЗР) прописани другачији услови и рокови у погледу остваривања права на рефундацију за

случајеве породилског одсуства за треће и свако сљедеће дијете. Предлаже да се захтјев уважи, а побијана пресуда преиначи.

Тужени у одговору на захтјев понавља наводе из оспореног акта истичући да Законом о дјечијој заштити није одређен најранији рок за подношење захтјева за признавање права на рефундацију накнаде плате за вријеме коришћења породилског одсуства и да рок од годину дана важи за све обвезнике доприноса јер се захтјев може поднијети одмах након истека првих 30 дана након почињања коришћења породилског одсуства. Предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Размотривши захтјев, побијану пресуду и одговор на захтјев, по одредбама члана 39 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 109/05 и 63/11 - у даљем тексту: ЗУС), као и цјелокупне списе овог управног спора и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

На основу одредбе члана 27 став 1 тог закона, корисник права на рефундацију подноси захтјев за рефундацију исплаћене накнаде плате за вријеме трајања породилског одсуства лица које користи породилско одсуство. Ставом 3 овог члана је регулисано да обрачун и исплату накнаде плате лицу за вријеме коришћења породилског одсуства у трајању прописаним законом, којим се уређују радни односи, врши послодавац.

Према одредби члана 107 Закона о раду, за вријеме трудноће, порођаја и њега дјетета жена има право на породилско одсуство у трајању од годину дана непрекидно, а за близанце, треће и свако наредно дијете у трајању од 18 мјесеци непрекидно.

Одредбом члана 28 став 4 Закона о дјечијој заштити прописано је да се захтјев за рефундацију, у складу са рјешењем из члана 27 став 2 овог закона о признавању права, подноси првостепеном органу након извршене исплате накнаде, а најкасније у року од 3 мјесеца од дана исплаћене накнаде плате за последњи мјесец коришћења породилског одсуства, а за лица која користе породилско одсуство, предузетнике и лица које користе породилско одсуство, а обављају самосталну професионалну дјелатност, након уплате доприноса за последњи мјесец коришћења породилског одсуства.

С обзиром да је радница тужиоца користила породилско одсуство у трајању од 18 мјесеци, онда је потребно било утврдити када је била последња исплата накнаде плате од стране послодавца и од тог датума утврдити да ли је протекао рок од 3 мјесеца од дана исплаћене накнаде плате за последњи мјесец коришћења породилског одсуства до подношења захтјева, сходно одредби члана 28 став 4 Закона о дјечијој заштити, па да би се оцијенила благовременост поднесеног захтјева.

Закључак управних органа и нижестепеног суда да је протекао рок од 12 мјесеци од дана отпочињања породилског одсуства, а које је започело 21.02.2017. године, па до дана подношења захтјева за рефундацију накнаде плате који је поднесен 22.8.2018. године, па да је то био основ за одбацивање захтјева тужиоца, за сада се не може прихватити као правилан, када у управном поступку није утврђивано да ли је у моменту подношења захтјева протекао рок од 3 мјесеца од дана исплаћене накнаде плате за последњи мјесец коришћења породилског одсуства како је то прописано одредбом члана 28 став 4 Закона о дјечијој заштити.

Из наведених разлога, правилно тужилац указује да управни органи и нижестепени суд нису водили рачуна о чињеници да је, у конкретном случају, радница тужиоца користила породилско одсуство у трајању од 18 мјесеци као мајка треће рођеног дјетета и да се благовременост захтјева за рефундацију накнаде плате мора утврђивати у односу на садржај одредбе члана 28 став 4 Закона о дјечијој заштити, а у вези дужине породилског одсуства који је користила радница тужиоца, као мајка треће рођеног дјетета.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да је побијаном пресудом остварен разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се, на основу одредбе члана 40 став 1 и 2 истог закона, захтјев тужиоца уважава и побијана пресуда преиначавача на начин како је то одређено изреком ове пресуде.

Записничар
Маја Савић

Предсједник вијећа
Едина Чупељић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић